नारायणस्यअंकःस्थानंसमीपंवा अंकःस्थानेंतिकेइतिविश्वः तत्रप्रख्यःप्रख्यातःभगवद्भक्तेषूत्तमः सांपरायेपरलोकेस्थूलदेहत्यागेवाकर्तव्येसतिअतिपठ्यसेअत्यंतंस्तूयसे लोकैरितिशेषः भगवानित्यादिसा र्धः अक्षराधिक्यमार्षं विष्णोर्ब्रह्मणःउपलब्धिस्थानत्वेनसंबंधिकर्णिकोद्धरणंकृत्वायोगकलयाहृदयपुंडरीकमुद्धाट्येत्यर्थः त्वयादृग्भ्यांभगवाननेकशोऽनेकवारंदृष्टइत्यन्वयः रत्नानितत्तज्जात्युत्कृष्टवस्तूनिते षांअलंकारोनिवारणक्रिया परंवैराग्यमितियावत् योगःअभियोगोऽभ्यासः वैराग्याभ्यासाभ्यामित्यर्थः दृग्भ्यामितिद्वित्वंअंतर्दृष्ट्याहार्दाकाशेदृष्टःबहिर्दृष्ट्यापियोगजधर्मसंस्कृतयाव्यवहितादिदर्शिन्या कृत्स्नब्रह्मांडरूपीकरतलामलकवद्दृष्टइत्यभिप्रायेण ॥९॥१०॥ तवत्वांनविशतीत्यपकृष्यते ॥११॥ शेषंअवशिष्टं पंचमहाभूतप्रलयेसतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ एकार्णवसदृशेएकरसेलोकेआत्मनि सलिलएको

नारायणांकप्रख्यस्त्वंसांपरायेऽतिपठ्यसे॥भगवाननेकशःकृत्वात्वयाविष्णोश्चविश्वकृत् ॥ ९ ॥ कर्णिकोद्धरणंदिव्यंब्रह्मणःकामरूपिणः॥ रत्नालंकारयोगाभ्यांदृग्भ्यांदृष्टस्त्वयापुरा ॥ १० ॥ तस्मात्त्वांतकोमृत्युर्जरावादेहनाशिनी ॥ नत्वांविशतिविप्रर्षेप्रसादात्परमेष्ठिनः ॥ ११ ॥ यदानैवरविर्नाग्निर्नवायुर्नचचंद्रमाः ॥ नैवांतरिक्षंनैवोर्वीशेषंभवतिकिंचन ॥ १२॥ तस्मिन्नेकार्णवेलोकेनष्टेस्थावरजंगमे ॥ नष्टेदेवासुरगणेसमुत्सन्नमहोरगे॥ १३ ॥ शयानममितात्मानंपद्मोत्पलनिकेतनं ॥ त्वमेकःसर्वभूतेशंब्रह्माणमुपतिष्ठसि ॥ १४ ॥ एतत्प्रत्यक्षतःसर्वंपूर्ववृत्तंद्विजोत्तम ॥ तस्मादिच्छाम्यहंश्रोतुंसर्वहेत्वात्मिकांकथां॥१५॥ अनुभूतंहिबहुशस्त्वयैकेनद्विजोत्तम॥ नतेस्त्यविदितंकिंचित्सर्वलोकेषुनित्यदा॥१६॥ मार्कंडेयउवाच हंततेवर्तयिष्यामिनमस्कृत्वास्वयंभुवे॥ पुरुषाय पुराणायशाश्वतायाव्ययायच॥ १७॥ अव्यक्तायसुसूक्ष्मायनिर्गुणायगुणात्मने॥ सएषपुरुषव्याघ्रपीतवासाजनार्दनः ॥ १८॥ एषकर्ताविकर्ताचभूतात्माभूतकृत्प्रभुः॥ अचिंत्यंमहदाश्चर्यंपवित्रमितिचोच्यते॥ १९ ॥ अनादिनिधनंभूतंविश्वमव्ययमक्षयं॥ एषकर्तानक्रियतेकारणंचापिपौरुषे ॥ २० ॥

द्रष्टाद्वैतोभवतिआत्मानमेवलोकमुपासीतेत्यादौनिर्विशेषेआत्मनिसलिललोकशब्दयोःप्रयोगदर्शनात् स्थावरादौनष्टेबाधितेसति ॥ १३ ॥ स्वयमपितत्रशयानंसमुद्रेवीचिवल्लीनंपद्मोत्पलनिकेतनंहृत्पद्म वल्लीपुष्पस्थंआत्मानंमायाविनंब्रह्माणंब्रह्म अनुवाद्यापेक्षयापुंस्त्वं ॥ १४ ॥ एतत्सर्वंत्वयादृष्टमितिशेषः ॥१५॥१६॥ स्वयंभुवेअजन्मने अस्यापिजन्यत्वेतस्यतस्यापीत्यनवस्थापातः पुरुषायपूर्णाय पुराणायनित्यैकरूपाय शाश्वतायअनादये अव्ययायनित्याय ॥ १७ ॥ अव्यक्तायरूपादिहीनाय सुसूक्ष्मायदुर्लक्ष्याय गुणात्मनेमायोपाधये सएषइत्यंगुल्यानिर्दिशति ॥ १८॥ विकर्ताविविधरूपत्वकर्ता महत्ब्रह्म ॥ १९ ॥ विश्वंविश्वात्मकमपिअव्ययंअपरिणामिअतएवाक्षयंअविनाशि एषपीतवासाःकर्तैवनतुक्रियते एतेनकृष्णमूर्तेर्व्यवहारापेक्षयानित्यत्वमनादित्वंचदर्शितंतच्चव्युत्पादितंआदि सभापर्वटीकयोः पौरुषेकारणंचायमेवतस्मात्प्रार्थनीयइतिभावः ॥ २० ॥